
	<p> VRIJ 06.10.2017 OOSTENDSE AVOND / CD RELEASE DUBBE & THE BEAST + DIE RAKETE 20:30 (DEUREN) - 21:00 (CONCERT) STAAND CONCERT — € 8 ZAAL KLEINE POST </p>
	<p> DON 26.10.2017 OOSTENDSE AVOND / CD RELEASE SPECIAL GUEST 20:30 (DEUREN) - 21:00 (CONCERT) STAAND CONCERT — € 14/12/8 ZAAL KLEINE POST </p>

FROM BOYS TO BEASTS

1978 EN 2004 ZIJN MIJLPALLEN IN DE OOSTENDSE MUZIEKGESCHIEDENIS. IN DE BRUSSELSE BEURSSCHOUWBURG VEROVERT FRANK DUBBE MET ZIJN BAND STAGEBEAST DE TWEDE PLAATS IN DE ALLEREERSTE HUMO'S ROCK RALLY. JOHANNES VERSCHAEVE MOET DAN NOG GEBOREN WORDEN. 26 JAAR LATER KAAPT HIJ MET THE VAN JETS DE HOOFDPRIJS WEG VAN DEZE MOEDER DER ROCKWEDSTRIJDEN.

PETRA BROEDERS

De Rock Rally is niet de enige verwantschap tussen beide frontmannen. Dat zal blijken als ze aanschuiven aan een tafeltje in het CultuurCafé. Johannes heeft een drukke periode achter de rug. De nieuwe cd van **The Van Jets**, deels opgenomen in de muziekstudio van De Grote Post, is bijna klaar. Frank Dubbe geniet van een Oostendse zomer. Af en toe duikt hij in zijn repetitieruimte waar hij nummers klaarstoomt voor de nieuwe ep van zijn band **Dubbe & the Beast**, die ook wordt opgenomen in onze studio.

Kennen jullie elkaar?

Johannes “Nog niet zo lang. Toen wij in 2004 de Rock Rally wonnen, was iedereen in Oostende benieuwd naar ons. Via Bruno Gitaar (eigenaar van de guitarshop Bruno's Guitars, red.) leerde ik Dubbe kennen. Ik ken niet al zijn platen maar ik weet wel in welke bands hij heeft gespeeld. In 2006 hebben we hebben trouwens in De Zwerver op hetzelfde podium gestaan.”

Dubbe, steekt het een beetje dat Johannes met The Van Jets wel Humo's Rock Rally won en dat jij er altijd net naast greep?

Dubbe “Neen hoor. Na de eerste deelname hebben we nog vier keer in de finale gespeeld. Het is gewoon fijn om mee te doen. We mogen dan altijd twee dubbeldekkers inzetten waarin we feestjes bouwen onderweg. In de AB kennen ze ons ondertussen. “Frank Dubbe is daar weer met zijn bende marginalen uit Oostende”, zeggen ze dan.” *(lacht)*

Johannes “Ik hoor af en toe ook verhalen van Bruno. Bijvoorbeeld dat je in de Vooruit eens langs touwen naar beneden bent geklauterd en zo je handen hebt verbrand.”

Dubbe “Dat verhaal klopt. Ik wou op het drumstel springen maar er stonden micro's in de weg en dus moest ik mij er van bovenaf op laten zakken. De drummer had toevallig nog een touw van een zeilschip liggen waarlangs ik mij naar beneden heb laten zakken. Ik had handschoenen aan met gaten, met blaren als tennisballen als pijnlijk gevolg.”

Hier kon ik gewoon wat prutsten zonder dat iemand zei dat ik aan het prutsen was. (lacht) De sfeer in deze studio is meer huiselijk, een vrijhaven tussen repetitieruime en dure studio.

Johannes

Wat betekende de Rock Rally voor jullie carrière?

Dubbe “De eerste deelname aan de Rock Rally was meer voor het plezier. Het betekende vooral een dagje Brussel, ons eens goed amuseren weg van huis ... We schrokken er zelf van dat we bij de eerste drie waren. We waren ook meestal al dronken voor we het podium op moesten. Nu moet je die dingen niet meer doen want dan word je uitgeschreven. Tegenwoordig gedragen we ons dan ook.”

Johannes “Voor ons heeft de Rock Rally veel betekend. Vóór onze deelname was ik me er niet echt van bewust dat wij goed waren. Vanuit dat ingebakken West-Vlaamse minderwaardigheidsgevoel keek ik vooral op naar, de in mijn ogen, goede muzikanten. Het was Fre, de bassist, die ons inschreef. Tot onze grote verbazing werden we geselecteerd en wonnen we dan ook nog eens de finale. Moest dat niet het geval geweest zijn dan zou ik hier nu niet zitten. Weet je, ik was daar echt niet mee bezig. Je hebt bands die precies weten waar ze binnen enkele jaren willen staan. Zo zit ik niet elkaar.”

Johannes, jullie vorige platen werden telkens goed onthaald. Legt dat extra druk op je schouders om dat succes te evenaren?

Johannes “Na de eerste plaat had ik daar meer last van. Weet je, in het begin had ik het moeilijk met het ongestructureerde leven als muzikant. Ik was pas afgestudeerd aan het college waar je netjes in de pas moest lopen. Ik wist niet hoe ik mij moest organiseren. Na de eerste plaat die er vrij gemakkelijk gekomen is, voelde ik wel de druk van “Oei, we moeten ons opnieuw bewijzen”. Nu ik ouder ben, kan ik dat relativeren en heb ik het gevoel dat ik de spelregels naar mijn hand kan zetten. **Ik doe mijn goesting en amuseer mij.**”

Dubbe, jij bent altijd in Oostende blijven plakken, terwijl Johannes naar Gent verkaste. Was dat een bewuste ‘vlucht’?

Johannes “Niet helemaal. Ik ben in Gent gaan studeren en er gebleven. Toen ik opgroeide in de jaren 90 was Oostende een braakliggend terrein. Er was hier niets. Helemaal anders dan de glorieperiode, eind jaren 70 en 80, de tijd dat Dubbe opkwam. Ik was als puber een verlegen gast en durfde bijvoorbeeld niet binnen te gaan in de Twilight, de enige club die toen bestond. De sfeer die toen heerste was hard en eenzijdig met vooral punk en hardcore. Of je had de bric-à-brac fuiven in het jeugdhuis. Dat was dus het enige. Gent was veel diverser en

positiever. Daar ben ik pas beginnen uit te gaan en ging ik naar optredens. Gent was voor mij eerder een voedingsbodem dan dat Oostende dat toen was. Al had die anarchistische, anti-establishment attitude ook wel iets. Bovendien heb ik mij als puber altijd een buitenstaander gevoeld. Mijn ouders kwamen uit Kortrijk en dus spraken wij thuis geen Oostends. Zij waren ook niet mee met de ‘wist-je-datjes’. Dubbe is hier geboren en getogen en dan is dat toch iets anders denk ik.”

Dubbe “Dat klopt. Maar toch is het niet zo dat ik nooit ben weggegaan uit Oostende. Ik heb een periode veel in Brussel gezeten. Vooral in de DNA (Brusselse muziekclub vlakbij de AB, red.) samen met Dani Klein en Willy Willy. Maar als ik te vaak een kater kreeg dan werd het tijd om naar Oostende terug te keren.” (lacht)

Johannes “Ondertussen zijn er in Oostende ook meer mogelijkheden en kent de stad als het ware een renaissanceperiode met De Grote Post, TAZ, Het Filmfestival ... Ik zie er terug de charmes van in om hier te wonen. **Je kan ze niet verloochenen, je roots en daarom omarm ik ze nu dankbaar.**”

Is het daarom dat je de nieuwe cd die binnenkort uitkomt, voor een deel hier hebt opgenomen?

Johannes “We hebben in het verleden vaak met buitenlandse producers gewerkt. Voor deze cd wou ik korter bij huis zitten en vooral dichtbij mezelf. De basics hebben we in de ICP Studios in Brussel opgenomen. Ik geloof dat het onze manager was die met het voorstel van de studio in De Grote Post afkwam. Heel de band vond dat meteen een geniaal idee. Gent was te dichtbij want ik wou me toch een beetje afzonderen. Ik denk dat Dubbe dat wel herkent, als je artistiek bezig bent, je toch wat van de wereld afgesloten moet zijn.”

Dubbe (knikt instemmend) “Ik maak mijn nummers eerst voor mezelf op gitaar, daarna speel ik ze voor de andere muzikanten die er nog wat aan sleutelen. De volgende stap is de studio. Als ik een nummer maak dan weet ik hoe het moet klinken maar ik ben zelf geen muzikant genoeg om dat in de studio voor elkaar te krijgen. Daarvoor ben ik Serge (Serge Feys, muziekprogrammatör, red.) heel dankbaar. Ik ken hem al lang. Vanaf mijn derde single met Revenge 88 was hij mijn producer. Ik herinner me nog dat we toen in de ICP Studios zaten en

dat hij me vroeg of hij mijn plaat mocht mixen en produceren. Tussen ons gezegd en gezwegen, ik wist niet wat dat was. Ik dacht dat hij meekwam om de bandopnemer aan te zetten. (lacht) Nee serieus, wij hebben een goede band. We delen dezelfde humor, wat een goed begin is. Ik vertrouw Serge ook volledig. De muziek, die zit ín hem. Zijn zoon van 18 speelt nu ook mee in de band en die heeft dat ook. Een aanwinst, je voelt dat meteen. Serge legt de lat ook altijd hoog en zegt waar het op staat.”

Johannes “Je moet dat doen. Elke muzikant heeft zo zijn ego maar als je de studio binnengaat, moet je dat kunnen loslaten. Serge weet ongeveer waar ik naartoe wil maar je moet hem ook de kans geven om zelf richting aan te geven. Tenslotte heeft hij al de platen van Arno en T.C. Matic gedaan. Het is toch een eer dat je met zo iemand mag samenwerken.”

Johannes, jullie opnames zijn al achter de rug. Hoe was het om hier in de studio te werken?

Johannes “We hebben hier ongeveer een maand gezeten. Ik heb eerlijk gezegd een haat/liefde verhouding met studio’s. Vooral met commerciële studio’s omdat tijd daar veel geld kost. In de studio van De Grote Post kon ik mijn speelse zelf zijn. Ik improviseer graag en hier was er niemand die op mijn vingers tikte als ik zogezegd fouten maakte, ‘fouten’ die ik soms bewust in de opname wil. Ook de zangpartijen zijn hier opgenomen. In een dure studio is dat lastig omdat je in je stem iedere emotie hoort. Als je je niet op je gemak voelt door een producer die bijvoorbeeld zegt: “Zing eens wat meer zelfverzekerd.”, dan hoor je dat in je stem. **Hier kon ik gewoon wat prutsten zonder dat iemand zei dat ik aan het prutsen was.** (lacht) De sfeer in deze studio is meer huiselijk, een vrijhaven tussen repetitieruime en dure studio.”

Dubbe “Ik herken dat. Ik heb ooit eens in een studio gezeten met een producer die heel de tijd zei dat ik “I feel all right” moest zingen alsof ik het écht voelde. Die gast had wel wat gesnoven, het kan ook daaraan gelegen hebben. (lacht) Het voordeel om hier op te nemen, is dat je meer tijd krijgt en wat afstand kunt nemen van je opname. Je kan het bijvoorbeeld een dag laten rusten en dan verder werken. Die luxe hebt je niet in een commerciële studio. Johannes kan waarschijnlijk wel bevestigen dat als je heel erg met een nummer bezig bent, het op het einde van de rit moeilijk te bepalen is hoe het bij de het publiek zal overkomen. Het is voor mij gemakkelijker als iemand anders daarmee bezig is.”

Johannes knikt instemmend en de heren keuvelen nog wat verder over dingen die gemeenschappelijk zijn. Zo heet de nieuwe single van The Van Jets *Boy To Beastie* en de laatste single van Dubbe & the Beast heeft als titel *La Bestia Debe Morrir*, beestig toch? Andere raakvlakken vinden ze in de liefde voor *glamrock*, David Bowie ... Ik zie er nog een, namelijk het showbeest dat wakker wordt op het podium. Ik verwijs naar de varkensdarmen die eens in het publiek werden gegooid tijdens een optreden van Dubbe.

Dubbe “Toen wij begonnen, waren we fan van Alice Cooper. Die durfde tijdens optredens al eens met kippen te smijten. Wij vonden dat cool en wilden dat ook proberen.

Serge en ik hebben een goeie band. We delen dezelfde humor, wat een goed begin is.

Dubbe

We informeerden bij het slachthuis of we darmen van varkens konden krijgen. “Is het om paté van te maken?”, vroeg een vrouw aan de telefoon. Naast de darmen zijn we ook pluimvee gaan ophalen. We moesten die dag optreden in het Feestpaleis (Stedelijk Feest- en Cultuurpaleis, red.) en we hadden onze auto met de dierenresten heel de dag in hete zon laten staan ... Met alle niet zo welriekende gevolgen van dien. Het publiek vond dit niet zo geestig. Tja, door zulke dingen te doen hebben we onze carrière wel een beetje verneukt. Zo hebben we ooit van Herman Schueremans de kans gekregen om twee keer het voorprogramma van The Godfathers te spelen. Onze kledkamer was tegenover die van hen. Er stond een bak bier en dat was alles. De band The Godfathers was nog niet gearriveerd en we besloten een kijkje te nemen in hun kledkamer die gevuld was met lekkere dingen. We hebben toen alles opgegeten en gedronken. Ze konden er niet echt mee lachen en we beloofden hen het de volgende dag niet meer te doen. We hebben onze belofte niet gehouden ...”

Johannes “Er zijn zeker parallellen tussen ons in die zin dat als we op het podium staan, het dak eraf moet. Als kind, en later ook nog was ik verlegen maar als ik op het podium sta dan draai ik een knop om en speel ik een soort bluffpoker. Ik kan dan al mijn demonen loslaten op het publiek.

Ik ben ook fan van artiesten of groepen die het podium gebruiken, niet alleen om muziek te spelen maar om een verhaal te vertellen. Bij mij gaat de muziek hand in hand met hoe ik op het podium sta. Het vertrekpunt is een soort vibe, een attitude ... Voor de nieuwe plaat heb ik me laten inspireren door de ambiance van de vorige tournee. De emoties die ik toen voelde, recupereer ik om van daaruit te vertrekken zowel muzikaal als visueel. Op de nieuwe plaat heerst een speelse stoerheid, geen machogedrag maar we willen toch een beetje treiteren. Wat ik op het podium zal dragen zal dan eerder gerelateerd zijn aan de stijl van een rebel. Je zal me niet snel in een maatpak of gewoon een T-Shirt op het podium zien staan. **Ik wil klaar zijn voor de battle.**”

O

ONDERTUSSEN IN DE OPNAMESTUDIO...

THE VAN JETS

FOTO'S: KRISTOF KIMPE

DGP ▶

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

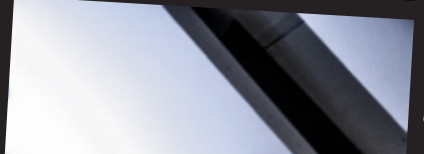

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03

DGP ▶

▶ 03